

de eindelyke inrigting der provinciale landbouw-maetschappij van Limburg, eene groote verandering ondergaende hebbende, hebben my de H.H. voorzitters van eenige sektiën in kennis gelegd dat by gebrek aan tyd dezelve de behandelingen welke de zitting van instelling bepaeld op den 25 dezer moeten voortgaan, niet kunnen te weeg brengen.

Van eenen anderen kant schijnt er een misverstand plaats gehad te hebben by eenige afdeelingen, hetwelk zich tegen hunne volledige inrigting heeft verzet.

Ten einde de hinderpalen te bestryden welke uit eene gedeeltelyke of onvoldoende inrigting voortvloeijen heb ik noodig geacht de zitting van inhuldiging der landbouw-maetschappij van Limburg tot op dingslag 29 maert aanstaende, ten elf ure 's morgens te bepalen.

Ik koester de hoop, Mynheeren, dat dezen uitstel nuttig zal besteed worden, en alzoo zal dienen om tot de belangryke onderneming waarvan kwestie, alle werkelijke kracht en volmaaktheid by te zetten, en dat, in de gewesten waer men tot geen nuttig einde heeft kunnen geraken, men van yver zal verduubelen om zich dusdanig in te rigten dat volkomen aan de voorschriften der bestaende verordeningen zal voldaan zyn.

Tot dat einde moeten de intekenings-lysten open blyven voor alle personen welke regt hebben om by de maetschappij hunner sektie te worden opgenomen. Diensvolgens moeten dringende en aenhoudende pogingen gedaen worden, by al diegene welke, door hunnen toestand of hunne nyverheid, belang hebben in den voortgang van den landbouw.

Het spreekt van zelve dat de sektiën welke tot de reguliere benoeming hunner afgevaardigden zyn overgegaen, hier buiten zieke zyn gesteld, en alzoo hunne eerste beslissing moeten handhaven.

Tongeren, den 27 januari 1859.

Mynheer de REDACTEUR,

Permetteert een eenen ouden tongersche jongman die in zyn leven al veel ambachten gedaen heeft, van zich ook eens van de gazet te moeijen. Gy hebt allewyl toch zoo weinig plaats van doen om alles te vertellen wat belangryk is, dat er wel een hokkske zal overschieten voor uwen serviteur.

En a prop hoe gaet het met de kiezing voor den gemeente raad? M. Michiels op het klooster heeft zyne demissie gegeven van stadhuisbol en daer zal alweer moeten gekozen worden. Wie zal de gelukkige man zyn die hem zal vervangen? Daer bekomert zich niemand met.

Ik heb daer al eene aerdige gedachte van.

Wie kiest de raedsheeren? De burgers der stad, dat is te zeggen die ontelbare menigte kleine en groote negocianten die de tongersche burgery uitmaken. De raedsheer is dus de man der burgery, de vertegenwoordiger der interessen van den burger, van den handelaar, van den winkelier, die hem gekozen hebben. My dunkt, met myn grof verstand, terwyl de commercianten in onze stad de meerderheid uitmaken, dat het ook wel regtvaardig zou zyn dat zy de meerderheid op het stadhuis hadden.

Ja, bejour. Gaet eens den gemeente-raed rond en leit

de wet van den 10 vendemiaire jaer IV, die elke gemeente verantwoordelyk verklaert voor de misdaden welke gewapender hand, of met geweld, op haar grondgebied gepleegd worden.

Hoe vreeslyk deze wet ook was, nog bleef zy laagen tyd magteloo om de beweelyke buitenspoorigheden te beletten. De leveraers aan de legers maakten en wonnen op dat tyd-stip groote en spoedige fortuin, de graenkooptmans verrieten zich dat men het zag. Er was niets meer noodig om de beschuldiging van opkoopers en graenbryren tegen hen te doen opryzen. Ook meer dan een magazyn werd aengerand en uitgeplunderd door het volk welk hongert had, en alsdan nog de zoo nieuweelings ingevoerde spekulatie niet begreep.

Om aan de strengheid der wetten te ontsnappen, waren veel fransche priesters, uitwykelingen verklaerd en tot het ballingschap veroordeeld, op het grondgebied onzer provincie, en nameelyk in Vlaenderen, gevugt. Van in het begin van 1796, werden die ongelukkigen, en tot den laetste toe, zonder eenig medelyden, uit het departement der Schelde verjaerd. De onbedeeldigste priesters waren, voor het meesten deel, mannen van ongewoone krachtadigheid en moed. Verborgten in oude puinen, in de bosschen, op een donker zolterken alom legden zy denzelfden yver aan den dag voor de uitoefening des Godsdienst aan welken zy hun geheel leven hadden toegewyd. Ten platten landen verscholen zy zich by verzekerde boeren, die de schuilplaats voor een gouden berg niet zouden veropenbaerd hebben. Zy ontvingen er de regizijnigste en de hertelykste herbergzaamheid, en wanneer de van ambtsewege opzoekingen zich tot in het departement uitstrekten, werden zy altyd voorop verwittigd om te kunnen vlugten.

Deze zoo kloekmoedige, zoo yverige mannen werden door dezen by welken zy verbleven, by vrienden gebragt die andere stroken bewoonden. Op deze wyze, bleef meer dan een priester, bestemd om op de Cayenne of elders te sterven, zonder gevaer in zyn vaderland woenen. In het algemeen behandelde men hen gelyk de grootste vyanden der openbare rust. Geen moedwellige beledigingen en verachtelingen bestonden er die men hun niet deed ondergaen. Listen,

eens op de vingers hoe veel negocianten er aen de groene tafel zitten. Geen enkele! Onder de tien leden die thans in functie zyn, vindt men vijf tribunael-mannen, drie renteniers, een dokter en een apteeker. Zou het niet hoog tyd zyn dat er een negociant of een koopman in kwam? De winkeliers hebben eenen vertegenwoordiger noodig want hunne zaken gaen zoo als het muziek door den trechter. De boeren, die toch, apré tout, onze kleinen handel moeten doen leven, hebben geen geld. Het graen is onder de voeten en als ik 's donderdags door mynen bijke kiek dan zie ik dat de pachter al vroeg de poort uittrekt zonder naer winkel of herberg om te zien. Zyn kop hangt in zyne kamesol en zyn stek komt een kwartier achter hem nagesleept.

Ondertusschen moet de winkelier hooge huer en zware patenten betalen en het vleesch is duur. De slachter schreert de schapen en de kalanten. Hoe meer de beesten afslaan, hoe meer het vleesch opslaat. Als dat nog lang duert dan propoezer ik aen alle Tongenaren van zich van vleesch te passeeren en om 12 uren met Gavray karkollen te gaen eten.

Voilà voor de slagters, ziehier voor de brouwers.

In mynen jongen tyd kostte de tongersche snel drie centen. In dien tyd werd het bier nog van hop gemakt en als het glas vyf minuten stil stond (hetgeen wel zelden gebeurde) dan was het aen de tafel geplekt. Tegenwoordig is men in progres. Men reist met den zieren weg, men schryft met den telegraf en men brouwt bier, ik weet niet waarmede, misschien wel met pettem en oude dominos en het ongepygeld glas kost vier centen. Wo bleet oeg?

Met die brouwers en die slagters en die pachters ben ik daer schoon van mynen teks afgeraekt. Ik heb maer eerst willen zeggen dat er een koopman in den raed moet komen. De zaken zullen daerom niet slechter gaen. Het is niet voor dit of voor dat, maar my dunkt dat er avokaten en renteniers genoeg op het stadhuis zitten. Als er zoo veel negocianten zaten dan zou het stadsmachten wat regelmatigiger gaen, er zou wat minder in den raed gesuft worden en men zou geen drie maanden diskoereeren om te beslissen dat de ashopen der stad zullen geplacets worden in de beroemde kogelstraet waer certys de teni van Julius Cesar stond.

(Een oude Tongenaer.)

Mgr de Montpellier te Roomen.

Mgr. de bisschop van Luik die zich thans te Roomen bevindt, is door Z. H. de Paus verheven tot de waardigheid van bisschop assistent aen den pauselyken troon.

Onze bisschop heeft te Roomen het priesterschap toegediend aen eenen zynen dioceaanen M. Karel Cartuyvels van Luik, doktor in godsgeleerdheid. De jonge priester heeft zyne eerste mis gecelebreerd aen het graf der Apostelen in tegenwoordigheid der geheele belgische colonie.

De sessie van het hof van assisen der provincie Limburg voor den eersten trimester 1859, zal te Tongeren geopend worden, den 28 february, onder voorzitterschap van M. den raedsheer Schaetsen.

aenklagen, heloften, bedreigingen, alles werd in het werk gelegd om de beëdigden te vernietigen. Men zal zien uit den volgenden brief van den kommissaris des uitvoerend Directiorisus by het bestuur des kantons van Lubbeke, met welke verachting men hen behandelde:

« Zy (de onbedeeldigen) zyn dikwyl te Zele. Drie decaden gedielen geloofde ik er eenen te hebben: maer neen, hy had de vrouw bedrogen welke ik hem voor eene voorbedachte biecht gezonden had... Over vyf dagen, dergelyke opzoekingen doende in het bosch van Buggenhout op de grenspalen van Steeubuffel in het kasteel, heb ik er eenen onbedeeldigen priester aengehouden met den ganschen winkel van kelken, patenen, steenen, alben, kasuifles, hostien, enz. Wy hebben alles naer het bureel des vrederegters gevoerd, (12 fructidor jaer VII). »

Wy hebben reeds gezegd dat het Land van Waes en Zeelandsch Vlaenderen met ongeduld het fransch bekeer verdroegen. In het jaer IV (maert 1796) werd er de rust op de beweelykste wyze gestoord. In het kanton Axel was de opstand volkomen; men kapte den boom van vryheid af, de nationale kokaerde werd met de voeten getreden, de drie kolouren geschaandvleekt en de wapens van Oranje herplaciet. Een kommissaris van het uitvoerend Directorium werd vermoerd, en men braekte de grofste beledigingen uit tegen de republiek en tegen de fransche natie.

De geueaerl Songes werd ter plaats gezonden om er de orde te herstellen. Bewegingen om even verontrastend veropenbaerden zich op hetzelfde tydskip te Zwyndrecht, Cruybeke, Waesdonck, als ook te Nederzwalm. In oktober 1797, was er een valsche alarm te Assenede; men had er werklieden naer toe gezonden, belast met de uitwendige teekens van den Godsdienst weg te nemen; zy werden door de inwoonders aengerand en gedwongen zich te verwyderen zonder hunne zending te hebben kunnen volbrengen. In het algemeen werd het sluiten der kerken van welke de pastoren den vereischten eed geweigerd hadden, met diepgrondige verontwaardiging van den kant der bewoonders onthaeld; hunne gramschap vermeerdeerde nog als zy de geëerbiedigde teekens van eenen Godsdienst, aen welken zy

Een koninglyk besluit van 21 januari, magtigt het kerkbestuur van Horpmaal om de kerk dier gemeente te doen herbouwen.

De engelsche Taal.

Het engelsch van de woordenboeken is niet alleen geheel iets anders dan het engelsch dat gewoonlyk gesproken wordt, maer ook dan het gewoone geschreven engelsch. In plaats van omtrent 40,000 woorden, is er misschien geen enkele schryver in de taal wiens werken hoe uitgebreid ook, 10,000 woorden kunnen verzameld hebben.

Van de 40,000 woorden wordt zeker veel meer dan de helft slechts by zeer enkel gelegenheden gebruikt, indien zy ooit gebruikt worden. Men zou er vreemd van opzien, te bevinden, indien men ze tele, met hoe weinige woorden alles kan uitgedrukt worden, wat men met de pen of met de lippen te zeggen heeft.

Het gewoone engelsch bevat misschien nauwelijks 10,000 woorden, het gewoone gesproken engelsch nauwelijks 5000. De verhouding van oorspronkelyke woorden is ongetwyfeld veel hooger in de 5000 en de 10,000, dan in de 40,000.

Van de 50,000 woorden of daeromtrent, welke in de woordenboeken staan, en zelfs in geschrift weinig of nog gebruikt worden, zullen er 20,000 tot 25,000 van franschen of latynschen oorsprong zyn. Indien men aeneemt dat dit het geval is met 22,000 tot 25,000, dan blyven er 5000 teutonische woorden in dagelysch gebruik; en in het letterkundig engelsch op 10,000 woorden berekend, zal het getal der niet romaensche dus omtrent de helft bydragen.

Van die helft zullen er 4000 gaungbaer zyn in de spreektaal, die dus voor vier vyfde gedeelten van haren geheelen omvang echt engelsch zal zyn, bestaende uit 4000 gothische en 1000 romaensche woorden.

Een jonge moordenaar.

In den avond van den 9 januari laetsleden was de vrouw van M. Henri, geneesheer te Besouce, naby Nimes, uitgegaen om brood te gaen koopen. Dewyl zy niet terug naer huis kwam, besloot haer echtgenoot ter haer opzoekting te gaen. Hy kon haer niet vinden, en niemand der dorpsbewoonders wist te zeggen, wat er van haer geworden was. Den volgenden dag ging een landbouwer door een olyenveld en vond het lyk der ongelukkige vrouw, aen den voet eens booms lijk. Zware verwondingen aen het hoofd hadden de dood ten gevolge gehad, en men ontdekte met afgryzen, dat de moord begaan was, om eene andere misdaed te verbergen.

Het schein niet waerschyntlyk dat de misdaed aldaer begaan was; want er waren weinig sporen van bloed te ontdekken. De politie bevoel den eerstkomenden nacht opzoekting te doen, in al de wooningen welke men veronderstelde waer de eerste akt van dit drama was gespeeld.

Omstreeks middernacht werd het dorp door een sterk detachment van het 3de linie-regement omringd, om te beletten dat iemand het dorp dien nacht of den volgenden morgen zou verlaten. De opzoekingen werden vlytig voortgezet, en weldra ontdekte men in eene wooning sporen van bloed. Er drukten zware vermoedens op een 22jarig jeugeling, en zyne aenhouding werd besloten.

Byna op hetzelfde oogenblik trachte deze het dorp stillekens te verlaten, doch by werd op het geroep « er mag niemand passeeren! » tegen gehouden. Een grenadier gebod hem naer het dorp terug te keeren. Hy bood den schildwachter eerst 5 en daerna 50 fr. indien hy hem wilde doorlaten; doch op dezes onveranderlyke weigering liet hy een pakje vallen, en toen hy zich bukte om het op te rapen trok hy een mes uit den zak, wierp zich op den grenadier, en bragt hem eene wonde toe.

onwankelbaar waren vastgekleefd gebleven, zagen verdwynen en afgeworpen worden. Onder voorwendsel dat zy den alarm geklept hadden tydens de onlusten, besloot men dat de klokken zouden genomen worden door het gouvernement: de klokken werden uit de torens ontleeg gelaen, gebroken, en de stukken voerde men naer de kanon-gieteryen en naer de munt, om vermolten te worden in verdelgende oorlogs-wapens of in republiekaensche schilden met de jacobynsmuts boven eenen wapenbundel.

Arme klokken! meer dan een luider van een dorp, als hy die op den vloer der kerk zag aen stukken verbruyzen, is moeten van spyt sterven, en heeft het nieuw gouvernement moeten vervloeken! Ziet hier hoe men het aen boord legde om dezen akt van vernieling ten uitvoer te brengen: Het besluit van den 3 brumaire jaer VII, beval « dat de krygsbevelhebbers over de kolommen die met een algemeene jagt of klopping der ingezetenen belast waren, de klokken zouden doen verbruyzen in al de gemeenten welke zy doortrokken, en dat de gemeentelyke bestuurders het metael der aen stukken geslagene klokken naer het midden-bestuur des departemens zouden doen voeren. » Wat de menubaire voorwerpen der kerken, de kostbare gouden en zilvere zaken aengaat, byna altyd gelukten de pastours er in dezelve aen den republiekaenschen roofzucht te onttrekken. Zelfs om nog beter het goet hunner kerk te behouden, verkochten eenige priesters, onder duims, alles wat voor den Godsdienst diende. Het meeste deel delidden die voorwerpen in den grond, of vertrouwden deze aen zekere verknochte personen toe.

De strengheid der wetten op de politie der eerediensten deed een groot getal spot- en vlugtschriften uitkomen; twee vooral teekenen de aendacht der overheid op zich te trekken, het waren: *Reflexiones adversus loquitur per sex Gandavensium pastores adjuventium systemata in negotio pernoti juramenti, en l'Eglise gallicane au clergé de Paris.* Deze twee schriften, beschouwd als oproeiger, werden aengelagen en met de grootste strengheid opgezoekt.

Het was niet altyd gemakkelijc de onbedeeldigste pastours aen hunne parochiaenen te ontrukken. De pastoor van Hans-

De grenadier gaf hem terzelver tyd een bajonetsteek, doch dit kon hem niet beletten over een klein muertje te springen, om alzoeh het hazaenpad te kiezen. Gelukkiglyk was de grenadier insglyks over het muertje gesprongen, bragt den vlugteling eene tweede bajonetsteek toe aen het hoofd, waardoor deze bedwelmd ter aerde stortte: zoodat men zich alzda gemakkelyk van den jongen moordenaar kon meester maken.

De bevolking van Nimes en der omliggende dorpen, is door die schandelyke moord in de diepste verslagenheid gedompeld, en het is te denken dat het onderzoek een nieuw licht zal werpen over die grouwzame gebeurtenis.

Frankryk.

Men leest in eene korrespondentie:

« De gezigtelnder is heden zeer duister. Al de tydingen spreken van oorlog. Het piëmonteesche ministerie van oorlog heeft aen de manufacturen van zuidelyk Frankryk de ververdiging van 80,000 meters laken, leverbaer den 1ste meert, besteld. Het sardinische ministerie zou eene leening van 50 miljoen vragen en den zieren weg van Genua naer Turyn aen eene compagnie verkoopen; van eenen anderen kant verzekert men, dat Oostenryk het korps troepen naer Gallicië mobiliseert. »

« Eene drydubbele moordpoging is in het hotel der markiezin de M., in de rue Saint Dominique Saint Germain gepleegd. De markies de M. is onlangs overleden en heeft aen verscheidene zynere bedienden bezettingen achtergelaten. Een dier laetsen, Jean M., oud 67 jaren, die een opploepend karakter heeft, was buiten het testament gesloten, en hy weet die uitsluiting toe aen den invloed van twee andere bedienden, de echtgenooten L.; de eerste is knecht en de andere is kamener der markiezin. By eenen twist, welke tusschen hem en dezen bedienden ontstond, valte hy een stuk hout en bragt er hen slagen mee toe; toen men hem het stuk hout ontnomen had, trekt hy een mes uit; doch een andere dienstknecht kwam toegeseld en deze gelukte erin het lemmer van hetzelfde te breken, alvorens de moordenaar er gebruik kon maken. Toen valte hy aen byl en bragt er de vrouw L. verscheidene slagen mee toe.

Vervolgens ging hy naer den zolder, waerna hy op het dak klom. Men was gedwongen twee saeurs-pompsters te ontbieden om hem van daer te halen. Toen die laetsen op het dak waren geklommen, bedreigde hy hen met een scheermes: doch zy trokken hunne abels en by het zien dier wapens gaf hy zich eindelyk gevangen. Overigens werden er nog dry andere scheermessen by hem gevonden.

Italiën.

De *Agenciae Havas* bevat het volgende:

« Milaan, 19 janary.

« Er is thans niets merkweerdig in het aanzien van Milaan. De aertshertog schein steeds zyn verbylyt allier te willen verlenen naermale de oorzaken vermeerderen, welken hen moesten doen vertrekken. Gisteren heeft de *Gazette de Milan* een hoofd-artikel meëgedeld, hetwelk eene protestatie is tegen het artikel der *Ost. Zeitung*, waer van wy in onze laeste korrespondentiën gesproken hebben. »

« Het publiek waerdeert het gezond verstand, dat de aertshertog te dezer gelegenheid heeft getoond. Doch dit nieuw incident is een nieuw bewys van de scheuring, welke'er tusschen het kabinet van Weenen en den prins-gouverneur-generaal bestaat. »

« Die laeste schynt te denken, dat het niet onmogelyk is de Lombardyrs door middel van een gouvernement, tot verzoenende gevoelens te brengen.

beke, een zeventigjarige ouderling, magteloo en gebrekkelijc, was tot de verbanning verwezen. De gendarmen komen om hem aen te houden; de dorplingen rotten te zamen en wapenen zich met alles wat hen onder de handen komt, werpen zich op de bedienaers der magt, ontrukken hun den ouden herder en leiten hem in zegespraek naer de pastory terug. De overheid wilde zich over deze akten van verdrstand op de godsdienstige gebouwen wreken. Een oproerig en aenhietsend plakkaet werd op het einde van 1798, in St-Michielskerk aengeplakt. In plaats van den pligtige aen te houden sloot men de kerk, en verklaerde men dezelve nationaal goed te wezen. Al de onlusten welke in het departement ontstonden werden blindelings aen de kuiperyen, aen den invloed of aen de predikatiën der priesters toegeschreven. Ook hoerzenden de geestelijken zooveel haet aen de gouverneurs in, dat het middenbestuur en de kommissaris van het uitvoerend Directorium, in 1787, zich tot den minister van het inweniglye wendden om een algemeene wet te bekomen welke toeliet al de priesters, zonder eenig onderscheid, te verbannen.

Om dit taferel volledig te maken, blyft er ons nog over, een woord opzigtlyc den koophandel te zeggen. Tydens het geheel eerste tydskip der fransche heerschappy, en in weerwil der opening van de Schelde, leden de nyverheid en de koophandel aanzienlyk. Men had schoen deze twee takken van maetschappelyk welzyn te beschermen, men gelukte er niet in; men moest vooral den kwynenden toestand van den handel toeschryven aen de insmokkeling der engelsche goederen die gewapender hand gepleegd werd. De smokkelaers vormden benden van 150 in getal; het waren mannen vol stoutmoedigheid en manhaftigheid, die, zonder aenzelen, de tegen hen gezondene geredigde troepen aenzielen.

Dusdanig was omtrent de zedelyke toestand des departemens der Schelde, van 1795 tot 1798. Wy verhoppen later nog eenige byzonderheden over het fransch bekeer te kunnen afkondigen, die van een belang outloot zullen wezen voor een publiek welk byna tydenoet is der verbaelde voorvallen.

« Het adres der piëmonteesche gedeputeerden, in antwoord op de troonrede van koning Victor-Emmanuel, heeft hier meer effekt gemakt dan de woorden van dien vorst.

« Dit adres, inderdaed, ontwikkelt het koninglyk gedacht, en zegt ons, wat het onvoorzigtig zou geweest zyn in de koninglyke redevoering te zeggen.

« Te Milaan worden de aenhoudingen op eene groote schaal voorgezegt. Men legt de hand op al de personen, die in het voorkomend geval worden beschouwd als in staet zynde om eenen opstand te verwekken. Die aenhoudingen gebeuren tot hier toe slechts onder de personen, welke weinig gekend zyn. »

Eene depeche uit Turyn, gedagleekend zoudag 23 january, meldt het volgende:

« Heden middag, na de goddelyke dienst in de hoofdkerk te hebben bygewoond, heeft generaal Niel, in den naem van den keizer der Fransen, en in tegenwoordigheid van de groot-officiëren en staet-dignitarissen, de hand der prinses Clotilda van Savoyen voor prins Napoleon aen koning Victor-Emmanuel gevraagd.

« De deputatiën der beide kamers hebben haer adres in antwoord op de troonrede aen den koning aangeboden.

« Dezen avond heeft er op den koninklyken schouwburg gala-vertooning plaats. De koning, prins Napoleon en de gansche koninklyke familie, zullen die vertooning bywoonen.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,
van den 21 tot den 28 january 1859.

GEBORRENS 7.	— 4 jongens, 3 meisjes.
HUWELYKEN 0.	
STERFTENS 3.	— 0 mannen, 0 vrouwen, 2 jongens, 1 meisje.

Leopoldins-Josephina Rihin, 5 weken. — Jeannes Diriken, 2 maanden. — 1 doodgeborene kind.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 27 january.

Tarwe, froment,	de zak van 103 kilos.	fr. 23-00 tot 23-25 af 0.50
Rogge, seigle,	" 94 "	16-75 tot 17-00 af 0.25
Gerst, orge,	" 94 "	20-00 tot 20-50 af 0.75
Spelt, épeautre,	" een mud	20-50 tot 20-00
Haver, avoine,	" 75 kilos.	16-25 op 0.25
Brood, pain,	den kilo.	0.18

LUIK, den 24 january.

Tarwe, froment,	de 103 kilos	fr. 23-25 tot 24-75 af 0.25
Rogge, seigle,	" 94 "	16-00 tot 16-25 af 0.50
Gerst, orge,	" 94 "	19-80
Spelt, épeautre,	de 112 "	19-00 tot 20-00
Haver, avoine,	de 150 "	30-00 tot 33-00 op 0.50

AUBEL, den 24 january.

Tarwe, froment,	den hectoliter	fr. 17-90 af 0.25
Rogge, seigle,	" "	14-00
Gerst, orge,	" "	15-00
Haver, avoine,	" "	10-00

WAREMME, den 25 january.

Tarwe, froment,	100 kilos.	fr. 23-50 af 0.70
Spelt, épeautre,	" "	18-96
Rogge, seigle,	" "	18-61
Haver, avoine,	" "	21-33 af 1.00

HASSELT, den 25 january.

Tarwe, froment,	100 kilos.	fr. 22-60 op 0.50
Rogge, seigle,	" "	17-40 op 0.40
Gerst, orge,	" "	21-20 op 0.80
Haver, avoine,	" "	26-30 op 0.70
Genever, genièvre,	" "	54-00 af 4.00

BRUSSEL, den 28 january.

Tarwe, froment,	den hectoliter	fr. 18-10 af 0.37
Rogge, seigle,	" "	11-70 af 0.37
Gerst, orge,	" "	00-00
Haver, avoine,	" "	23-80 af 0.95

LEUVEN, den 28 january.

Tarwe, froment,	de 100 kilos.	fr. 18-72
Rogge, seigle,	" "	11-88
Gerst, orge,	" "	11-97
Haver, avoine,	" "	9-63
Koolzaad, graine de colza,	" "	00-00
Koolzaedolie, huile de colza,	" "	80-00
Gezuiverde dito, dito épurée,	" "	85-00
Lynolie, huile de lin,	" "	70-00

STUDIE VAN DEN

Notaris Coune, te Borgloon.

GROOTEN VERKOOP

VAN

BOOMEN EN RASPHOUT.

De notaris COUNE, te Borgloon, zal op verzoek der heeren bestuurders van het kerkfabryk van Guygoven, maandag 7 february 1859, om 9 uren 's morgens, publiek op krediet mits borgstelling ter plaetse verkoopen:

1° Eene groote kwantiteit extra schoone en dikke canada boomen, witte boomen, eiken, essen en olmen staende te wassen te Guygoven kort by den steenweg.

2° Het rasphout, uitgewassen in kayberg bosch, alwaer en waarmede men zal beginnen.

ON DEMANDE

een GARÇON DE MAGASIN de 18 à 25 ans, sachant lire et écrire le français et le flamand, habitant la ville. Ses émoluments seront proportionnés à son mérite. S'adresser au bureau du journal.

KANTOOR VAN DEN
Notaris Vrindts, te Tongeren.

GROOTEN VERKOOP

VAN

VASTE GOEDEREN,

om uit onverdeeldheid te geraken.

Op donderdag 3 february 1859, te 1 uer namiddag, ten herberge van den heer Jos. Rosmeulen te Berg, zal de notaris VRINDTS, ten meestbiedende verkoopen, de navolgende goederen toebehorende aan de kinderen van wylen den heer Michiels van Sluisen:

- 1° 25 aren bouwland te Herderen, op den galgenberg, in pacht